

הַחֲשִׁבָתָּה!?

כנגד שכרה

הפסד מצוה

קדיש

אמרו חז"ל, כל העונה אמן יהא שמי' רבא מברך בכל כוחו קורעין לו גזר דינו, ופירשו הראשונים, דר"ל, בכל כוונתו ובכל אבריו, דהיינו שיאמרנה בלב ונפש.

(משנה ברורה ריש סי' נ"ה)

צריך ליזהר מאוד מאד שלא להשיח באמצע קדיש או קדושה, וכדאי' במס' דרך ארץ, דר' חמא אשכחיה לאליהו בכמה אלפי גמלים טעונים אף וחמה לשלם לאלו.

חזרת הש"ץ

ומי שמכוון לכל ברכה וברכה היוצאת מפי המברך ועונה אמן בכוונה וכדינו, גורם למעלה קדושה הרבה מאד ושפע רב לכל העולמות. . . והקול יורד בשמים ממעל ומודיע, שכל זו הטובה גרם פלוני זה עבד המלך הקדוש. (של"ה)

לא ישיח שיחת חולין בשעה ששליח ציבור חוזר התפלה, ואם שח הוא חוטא וגדול עונו מנשוא.

(שו"ע אור"ח סי' קכ"ד)

* * *

קריאת התורה

וכשמתחיל הקורא לקרות, אזני כל העם אל ספר התורה. . . והנוטה אזנו לשמוע אל דברי' ולקיים אותם, מקרב אליו הברכה והחיים והשלום והטוב ומכבד את התורה כלי חמדת הקב"ה ומקדש שם שמים. (סדר היום)

והאוטם אזנו משמוע, מרחיק ממנו כל הטוב הנזכר וגם תפלתו תועבה וטוב לו שלא נברא והוא מכלל כל המחלל את התורה גופו מחולל על הבריות, כי אין לך חילול גדול מזה ואת דבר ה' בזה.

• וועד העולמי למען קדושת בית המדרש •

(718) 436-7278 * (908) 901-8944

בס' שערי אפרים דף קמ"ט ע"ב, וז"ל:

ואני תקנתי נוסח מי שבירך למי שיקבל עליו שלא לשיח שיחה בטילה בבה"כ ובבה"מ בעת התפלה ככתוב בסוף קונטרס הלז והש"ץ יאמר אותו בשלש רגלים דהיינו ביום א' דפסח וביום ב' דשבועות ובשמיני עצרת, בין אמירת הקדיש על הס"ת קודם הגבהה והמברך יתברך:

מי שבירך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל הקהל הקודש הזה עם כל קהלות הקודש ובפרט מי שקיבל עליו לשמור פיו ולשונו שלא לשיח שיחה בטילה בעת התפלה בעבור (שפב"פ גבאי דבה"כ או דבה"מ) נדר בעבורו בשכר זה הקב"ה ישמרהו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה ויזכה לראות בנים חיים וקיימים ויגדלם לתורה ולחופה ולמעשים טובים ואורך ימים וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו ויתנשא בעושר וכבוד ויתעטר בעטרת חכמים ויזכה לעלות לרגל עם כל ישראל אחיו שלש פעמים לעבוד את ה' אלהינו באמת ובתמים אמן:

דער הייליגער ישמח משה

שרייט געוואַלד!

בס' שערי חיים שעל שערי אפרים בדרך ק"נ
ע"א, וז"ל:

וראה נא מה שכתב בטה"ק הישר והטוב ח"ב
דכ"ו וז"ל הנה הזכרתי שיש כמה עבירות שבדורינו
אינם נחשבים לעבירה כלל כגון שיתת חולין
בבהכ"נ ואמרתי בשם הטה"ק בעה"ח ישמח משה
ז"ל עה"כ (ירמ"י כ"ה) ה' ממרום ישאג וכו' שאג
ישאג על נוהו דמבואר בזוה"ק דמשום זה אין
ישראל נגאלין על דעבדין קלנא בשכינתא ח"ו וא'
הוא מה דמשתעין בבי כנישתא וז"ש ה' ממרום
ישאג ולמה ישאג הלא בידו לגאול אותנו עז"א
ישאג על נוהו משום דעבדין קלנא בשכינתא ע"ש.

ובס' פלא יועץ ערך ביהכ"נ ובקונטרס יענו בקול
מזה בארוכה והד' עתיקין. ומה נאמר ומה נדבר עכשיו
ביותר בדורותינו שפל הזה בעוה"ר נפרצה פרץ עלי
פרץ גם הרבה ת"ח אין נזהרים בזה ואין איש שם על
לב, ע"כ בודאי ראוי ונכון לתקן המי שבירך הזה בכל
תפוצות ישראל אולי יתנו אל לבם לתקן זה וירחם ה'
עלינו ויגדור פרצותינו בבית פרץ בביג"צ בב"א.

מורא מקדש

לרבים השואלים לספר להם מעשה נורא שראיתי ושמעתי וזהו העובדא:

בימי השואה בחורף שנת תש"ד כשהייתי ביחד עם חבורת אנשים ליד תחנת הרכבת בעיר ראחוב, נגשה אלינו אשה אחת אלמונית ואמרה לנו: **יהודים אתם יודעים למה אתם סובלים כל כך הרבה? מפני שאתם מדברים שיחות חולין באמצע התפלה ואתם מסדרים כל עסקיכם בבית הכנסת.** עד כאן היו דבריה ובתוך שניות ספורות נעלמה ואף אחד לא ידע מי היא ומאין באה ולהיכן הלכה.

חתמתי שמי במוצאי שבת קודש פרשת וישב כ"ד כסלו שנת חמשת אלפים תשל"ה לבריאת העולם.

יהודה חיים נויזץ

רחוב ברסלב 19 - בני-ברק

מורא מקדש

- ב -

מורא מקדש לר' ייבי סבא

**המדבר בבית הכנסת דברי חול
אין לו חלק באלקי ישראל**

מצות אנכי ה' אלוקיך, מי שרוצה לקיים ולקבל עול מלכותו ברוך הוא, לא ידבר בבית הכנסת כמ"ש בזהר תרומה קל"א: ומאן דמשתעי בבי כנישתא במילין דחול ווי ליה דאחזי פרודא, ווי ליה דגרע מהימנותא, ווי ליה דלית חולקא באלהא דישראל וכו'.

- ג -

הגאון החיד"א

המדבר שיחת חולין בבית הכנסת, טוב לו שלא יבוא כל עיקר, כי הוא חוטא ומחטיא, והשטן מקטרג ואומר: היום קצר לו לדבר עד שממתין לשעת התפילה.

- א -

מצות התוכחה והגערה

מצות עשה על כל איש מישראל הוכיח את חבירו, כשראו שחטא, שנאמר "הוכח תוכיח את עמיתך" (רמב"ם דעות ו').

וכן אמרו (שבת קי"ט:): לא חרבה ירושלים אלא בשביל שלא הוכיחו זה את זה.

הלכה היא במצות תוכחה שהמוכיח את חבירו צריך להוכיחו בנחת ובלשון רכה שנאמר "ולא תשא עליו חטא", שלא לדבר בתחילה קשות (רמב"ם שם).

ובמדבר בשעה שהש"ץ חוזר התפילה מבואר (אורח חיים קס"ד ז'):

"אם שח הוא חוטא וגדול עונו מנשוא וגוערים בו".

ואל תלכו בגאות לבכם לעמוד
דוקא במקום גבוה ואינו מקפיד
אם יש לו שכן רשע המדבר
בבית הכנסת ואסור לעמוד
בארבע אמותיו.

- ז -

משנה ברורה סי' קכ"ד ס"ק י"ז

ע"כ יש לזהר מלומר
תחנונים או ללמוד בעת חזרת
הש"ץ וכו', שאם הלומדים יפנו
ללימודים עמי-הארץ, ילמדו
מהם שלא להאזין לש"ץ ויעסקו
בדברים בטלים ח"ו, נמצאו
מחטיאים את הרבים.

- ח -

משנה ברורה סי' קכ"ד ס"ק כ"ז

כתב בא"ר בשם הכל בו,
אוי לאנשים שמשיחים בעת
התפלה, כי ראינו כמה בתי
כנסת נחרבו, בשביל עוון זה ויש
למנות אנשים ידועים על זה.

- ט -

ספר יש נוחלין

בכל עבירות לא ראיתי
כהנה לרוע.

- י -

הגאון מווילנא

...ואי אפשר לשער גודל
יסורים והצרות שסובל בשביל
דבור אחד.

- יא -

הרב בעל התניא אגרת הקודש דף קל"ח ע"א

...על כן שליחותייהו דרז"ל
קא עבידנא לגזור גזירה שווה
לכל נפש שלא לשוח שיחה
בטלה משיתחיל הש"ץ להתפלל
התפלה עד גמר הקדיש בתרא
שחרית ערבית ומנחה וכו'.
והעובר בזה בזדון, ישב על
הארץ ויבקש מגי אנשים
שיתירו לו נידוי של מעלה ושב
ורפא לו ולא חל עליו שום נידוי
למפרע כל עיקר, כי מתחילתו
לא חל כי אם על המורדים
והפושעים שאינם חוששים כלל
לבקש כפרה מן השמים ומן
הבריות על העוון הפלילי הזה
וכו'.

- יב -

בית אברהם מבעל חיי אדם וחכמת אדם

תבחר מקום בבית הכנסת
ובבית המדרש אצל אנשים
יראים שאינם מדברים כלל,

מגן דוד - טורי זהב

ועוד כתוב באגור שם בב"י
נהי דכתב הרא"ש דצריכין יי
דצייתי מ"מ חזינן דנהגו
עלמא לצרף אע"פ שמשיחים
שיחת חולין אע"ג דלבי
מגמגם דשמא כל הראוי
לבילה וכוי עכ"ל יש להפליג
ע"ז דהיאך מביא ראייה מן
השוטים האלו שעושים
איסור בהפסקת שיחה בטילה
אשר גדול עונם מאד ובאמת
אני אומר שחלילה להצטרף
עם אנשים פושעים כאלה
כשאין מנין זולתם.

דער הייליגער של"ה הקדוש שווערט!

אז רעדן ביי חזרת הש"ץ איז האַרבער ווי:
עבודה זרה, גילוי עריות ומאכלות אסורות

כי בסי' שלא ידור בבהכ"נ ובהמד"ר לא מיבעי' בשעת התפלה, אלא אפילו לפני התפלה גם לאחר התפלה כמ"ש הזהר בפי תרומה, והרוקח ורבינו יונה, וע"ז נאמר הוי על כל שכיני הרעים הנוגעים בנחלה, ואפילו אין דעתו להתפלל בעת או בבהמ"ד הזה, ועי' בעה"ט ע"פ ולתתך עליון בפי תבוא, ויותר ממאה ספרים צווחו ע"ז, ועד מתי יהי זה לנו למוקש להאריך הגלות ולגרש השכינה ר"ל, מורי ורבותי, אחי ורעי, תנו לה"א כבוד, וישמע אלינו היושב בשמים, גם יזהר מאד שלא לשיח בשעת קריאת התורה, והשל"ה צעק מר ע"ז רק יזהרו מאד בכבוד התורה לנשקה בפה, וכשמגביהין התורה ישתחוה ויעמוד כ"א עד שישכימה בארון הקודש.

ואיסור נוסף, איסור חמור מאד, בשעת חזרת הש"ץ "השמו"ע", וכי השו"ע בסי' קכ"ד כי עון גדול הוא לשיח בשעת חזרת הש"ץ וגדול עונו מנשוא וגוערין בו,

וכתב בהשל"ה, אלקים (לשון שבועה) אין עבירה כל כך בתורה כשיחה בשעת חזרת שמ"ע והוא חמורה מעבודה זרה וגילוי עריות ומאכלות אסורות, ובפרט בשבת קודש עוד חומר הדבר, ועוד איסור נוסף על השיחה בחזרת שמ"ע, דבאמת יש שיטות לומר התפילה בקול, ועי' באה"ט סי' ק"ב, וא"ר בשם הרמב"ן דכי ויזעקו בניי אל ה'.

עיינ בספר הגן ליום שני וז"ל וכל המספר בבית הכנסת בשעה שהש"ץ מתפלל הרי זה חוטא וגדול עונו מנשוא וכל הקהל מחוייבין להוכיח ולחשוך מחטא. וכן מצאתי בספר חסידים, אסור לספר שיחות ולנהוג קלות ראש בבית הכנסת אוי להם בהנהגם קלות ראש וריקות. וגם אותם המדברים בבית הכנסת בשעה שהקהל מתפללים. בבירור יהיו נדונים בצואה רותחת עכ"ל ספר הגן ע"ש.

ובספר דרך משה הנספח לספר הגן ליום אחד עשר באמצע וז"ל ומכל שכן בבית הכנסת כשהחזן חוזר ומתפלל תפלת שמונה עשרה ובפרט ב' אמן שאין העולם נזהרים בהם אצל המחזיר שכינתו לציון אומרים תיכף מודים אנחנו לך ואינן עונין אמן ואצל מעריב של שבת ופרוס וכו' כשסיים הש"ץ ועל ירושלים מתחילים תיכף ושמרו, על כן צריכין ליזהר לענות אמן קודם מודים וקודם ושמרו, שאיתא בספרי מוסר שחסידי אחד התענה על אריכות הגלות ונתגלה לו בחלום איך יבא הגאולה והעולם אינם משגיחין לענות אמן על ברכת הגאולה וזהו המחזיר שכינתו וכו' ועל ירושלים וכו' וגורמים להחזן שעושה ברכה לבטלה ח"ו וכבר המה מורגלים בזה בעונותינו הרבים ע"כ וכו' קודם מודים וקודם ושמרו ימתין החזן מעט אחר סיום הברכה ויכה באגרופ על התיבה שקורין עמוד כדי שיזכיר להקהל אנשים ונשים וטף לענות אמן ואז מנערתו ירגיל הנער בזה וההרגל נעשה טבע גם בזקנותו לא יסור ממנו וכו' על כן אחי ורעי לא יהא אמן קל בעיניכם עכ"ל.